

“In memoriam” Jukka Esaias Itävaara 1951-2023

Kuvassa serkukset Jukka, Hilikka ja Erkki 50- luvun loppupuolella.

Vielä viime syksynä sukujuhlissa Jukka oli paikalla, mutta talvi koetteli kuntoaan kovalla kädellä. Niinpä toukokuulla tuli murheellinen viesti, että Jukka oli menehtynyt sydänkohtaukseen kodissaan Dagsmarkissa, minne hän muutti Itävaaran päärakennuksen tuhouduttua tulipalossa. Tarinakirjasta saimme lukea Itävaaran veljesten tuulastuksen tuplamaailmanmestaruudesta, nyt on veljeksistä vanhin siirtynyt tuulastamaan autuaammille kalastusvesille.

Jukka siunattiin Isojoen kirkossa läheisten ja muiden omaisten ja ystävien läsnäollessa. Hänet laskettiin kirkkomaahan isovanhempiensa ja vanhempiensa vierelle. Hautauksen jälkeen siirryimme viettämään muistotilaisuutta seurakuntatalolle. Tilaisuus oli murheellinen, mutta lämminhenkinen. Akin isästään lausumien muistosanojen jälkeen puheen piti Jukan hyvä, pitkäaikainen ystävä, Aaro Lohjansalo. Hän mainitsi puheensa alussa ystävyys- ja sukulaisuussuhteensa Jukkaan, samaa Hyssän sukua kun ollaan. Aaro on äitinsä puolelta Korkeaharju-Kotomäki sukuhaaraa, Aaron puheen aiheena oli “Jukka ja Jukan autot”

Kyynel silmäkulmassa, mutta hymy huulilla kuuntelimme puhettaan, niin todenmukainen ja juuri Jukalle sopiva puhe oli, huumoria ja asiaa sopivasti rinnakkain. Jukka oli hyvä isä, veli, eno, setä, serkku ja ystävä. Hän ei pienistä piitannut, eikä turhia kursaillut, ja oli aina yhtä hyväntuulinen ja vieraanvarainen. Aamukasteisella ruohikolla hän astelee rantaan ja työntää veneen vesille. Kaislikon reunassa molskahtaa hauki ja kuikka huhuilee kutsuen. Yhtäkkiä vene vain katoaa ja soutaja myötä sen. Vain kuikka huhuaa, yksinäinen.

Luvan muistokirjoituksen julkaisuun antoi Jukan poika Aki.

Jutun toimitti sukuseuran hallituksen jäsen Hilkka Saarinen.